

den nu er, da er dette ikke rigtigt. Ogsaa dette fremkommer paa samme Maade ved at tage et Par ganske ekstraordinære Aar og lægge dem sammen med den større Række af Aar. Derved fremkommer et Gjennemsnitsaal, som ikke har været den almindelige Norm for Bevillinger til Marinen. Hvis de Herrer ville tage Aarene 1871—72, 1872—73, 1873—74, ja selv 1874—75, findes der slet ingen Bevillinger paa § 26, man har der nøjedes med 840,000 Kr., 800,000 Kr., 1,100,000 Kr. og 1,200,000 Kr. til Værftet. Ganske vist indeholder det sidste Aar en Bemyndigelse til at begynde Bygningen af et vist Materiel til en vis Sum; men det er altsammen vedblivende holdt indenfor § 23, og Summen er derfor heller ikke senere bleven forhøjet. Det har været Løfter, om man vil en Forudgriben af, hvilken Retning Bevillingerne skulde gaa i, men det har ikke været nogen Forhøjelse af Summen. Det er først i Aarene 1875—76, at der finder Forhøjelser Sted, idet der paa § 26 i Aaret 1875, hvis jeg ikke har overset Noget, bevilges 4—500,000 Kr. ekstraordinært, og i 1876 mellem 3—400,000 Kr. I 1878—79 bevilges der ligeledes 200,000 Kr. ekstraordinært, medens man ifjor slet intet bevilgede, men igjen nøjedes med de 1,200,000 Kr. Men, siger man, naar vi gaa ind paa at lade Marinen nøjes med, hvad den har nøjedes med ifjor og mange andre Aar, bliver Følgen, at vi kommer til at bruge for lang Tid til at bygge den paatænkte Korvet. Men det kan man imidlertid ikke med Rette sige. Den paatænkte Korvet skal omtrent koste 2½ Mill. Kr.; om der iaar bliver bevilget 2 eller 400,000 Kr. gjør i Realiteten overordentlig Lidt, den bliver færdig i Løbet af 3 Aar alligevel, og hvis der skal bygges andre Ting end den, bliver det dog nødvendigt at skaffe ekstraordinære Bevillinger tilveie. Naar man argumenterer saaledes, at der ikke bliver Andet end denne ene Korvet at bygge, argumenterer man fuldstændig uden Hensyn til, hvad der yderligere paa § 26 kan opnaas til Nyanskaffelser til Marinen for Fremtiden. Der er jo nemlig Ingen, der fra vor Side modsætter sig det; vi ønske tværtimod meget, at man istedetfor at benytte de store Bevillinger paa § 26 til Landsmilitæretaten, vilde benytte noget Mere til Marinen. Naar man blot holder sig indenfor en vis rimelig Grændse paa § 26, reises der fra vor Side ikke nogen Modstand imod, at Bevillingerne til Marinens Nybygninger og til Værftet kunne spille den Rolle, som Ministeren vil have, blot under den Forudsætning, at vi ikke derigennem forrykke vort finantske Standpunkt.

Til Slutning ønsker jeg at rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, som jeg kun gjør af den Grund, at jeg tror, at han fremsatte Noget, som beror paa en Misforstaaelse. Det ærede Medlem talte først om, at der paa Finantsloven vist-

nok havde været to Strømninger mellem mine Meningsfæller, af hvilke den ene havde haat Overtaget paa de civile, den anden paa de militære Ministeriers Omraade. Det er ikke rigtigt, noget Saadant har ikke fundet Sted. Jeg har ikke mærket nogen Uenighed mellem mine Meningsfæller paa det ene eller paa det andet Omraade, vor Betragtningssmaade har simpelthen været den, iaar ikke at have Divergenspunkter paa Finantsloven, hvor det ikke var nødvendigt, og vi have derfor, saavidt muligt paa alle, ogsaa paa de militære, Omraader stræbt at virke hen til, at man kunde blive enig saa meget, som det var tænkeligt, navnlig med dem, der ikke stod altfor fjernt fra os i deres Betragtning. Med Hensyn til disse Bevillinger have vi ikke funnet gaa saa vidt, fordi de Summer, til hvilket det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og hans Meningsfæller ere gaaede, efter vor Mening ere for høje. Derfor have vi ikke paa dette Punkt funnet opnaa den Enighed, som jeg tror, det ærede Medlem vil indrømme, at man fra alle Sider har stræbt efter at naae, og heldigvis ogsaa paa de fleste Punkter har naaet. Jeg betragter det som i og for sig heldigt ikke at have Divergenspunkter, navnlig af mindre Betydning, paa en saadan Finantslov som den, der ligger for i Aar; kun paa dette ene Punkt ere vi nøbte til at indtage et andet Standpunkt, fordi jeg og mine Meningsfæller ikke tro, at de ekstraordinære Bevillinger bør være saa høje, saaledes som Forholdene nu ligge for. — Det ærede Medlem gjorde ogsaa opmærksom paa, at flere af mine Meningsfæller ifjor ved deres Afstemning havde bevirket en Forhøjelse af omtrent 100,000 Kr. Jeg maa dog for vedkommende Medlemmers Styld gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem ikke huster ganske rigtigt. Der var ganske vist nogle af mine Meningsfæller, der gjorde det, men der var ogsaa nogle af det ærede Medlems Meningsfæller, der gjorde det Samme, det var jævnt over det Hele. Der var dengang en Uro og Gjæringstilstand i Folkethinget, som gjorde, at man ikke holdt sig saameget sammen i Grupperingen, som man før havde gjort. — Med Hensyn til en Mængde Smaaobemærkninger, som det ærede Medlem gjorde, maa jeg erklære mig ude af Stand til at gaa nærmere ind paa dem. Det ærede Medlem fremsførte forskellige Ting fra Finantsudvalget, idet han oplyste, hvorledes jeg og mine Meningsfæller havde stillet os saa i den ene, saa i den anden Sag. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem har gjort i nogen ond Hensigt, jeg tror snarere, at det maaste er uden nærmere at overveie det, at det ærede Medlem ved Oplysningen af en Sag er kommen til at tage dette med; men det ærede Medlem vil ogsaa indrømme, at det vistnok i og for sig ikke er heldigt at komme ind paa saadanne Oplysninger om, hvad der er slet i en saafæver Kreds som et Udvalg. Det vil gjøre det